

var, fordi Lønningerne kom for sent op. Det gav Anledning til den Spænding og Uro, vi i saa mange Henseender har mærket.

Jeg slutter med at sige til det ærede Medlem, at hvad han end vil mene om den Politik, han har ført, tror jeg ikke, det nytter, at han fremstiller det, som om det var modstræbende, han gik med til alt dette. Den Tale, han holdt om det nye Indenrigsministerium, var heller ikke af den Beskaffenhed, at man fik Indtryk af, at det var noget uheldigt, tværtimod, det var en Indvarsling af en ny Tid, noget, vi skulde redde ud af Krigsaarene, ikke noget, der alene var nødvendigt i Krigsaarene, men noget, der skulde fortsættes. Hvad var det da, det ærede Medlem mente med det nye Indenrigsministerium, hvis ikke det var hele den ekstraordinære Lovgivning, som vi nu endelig er kommet til fuld og hel Afvikling af? Jeg tror gerne, at det ærede Medlem og maaske ogsaa enkelte af hans Partifæller, har den Opfattelse, at det var godt, og at det var ønskeligt, at vi fortsatte, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at ude i Befolkningen vil der være flere og flere, der forstaar, at hvis vi havde fortsat en saadan Lovgivning i ret mange Aar, vilde det have betydet en meget stor Fare for Befolkningen baade i økonomisk og moralsk Henseende.

Formanden: Den højtærede Landbrugsminister brugte Ordet halsstarrig. Jeg finder ikke dette Ord ganske parlamentarisk.

Mads Larsen: Den højtærede Landbrugsminister rettede et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Rode, som jeg gerne vil have Lov til for mit Vedkommende at besvare, da jeg ogsaa har været medansvarlig for den Politik, der har været ført, og da jeg tillige har den Fordel at være Landbruger og derfor ogsaa har været Genstand for, hvis man kan bruge det Udtryk, den højtærede Minister brugte, en Forhaandsbeskatning af Landbruget. Jeg vil gerne opholde mig ved Ordet Forhaandsbeskatning. Det er ganske uberettiget, thi det er selv sagt, at i en Situation, der fremkalder voldsomme Stigninger paa de Produkter, der frembringes indenfor vort Lands Omraade, vil de, der sidder inde med den væsentligste Del af Produktionsmidlerne, pludselig se sig i Stand til at faa en saadan Velstand, at det, at man beskærer denne Prisstigning, som de ingen Lod eller Del har i, ikke med nogen som helst Ret kan kaldes en Forhaandsbeskat-

ning af det paagældende Erhverv. Saa spurgte den højtærede Minister: Anser De da Prisen i min Kornlov, 43 Kr., for at være for høj? Jeg vil derom gerne sige for mit Vedkommende — for at feje for min egen Dør —, at jeg sagde allerede ved Vælgermøderne i Sommeren 1920: Vi er ikke fra vor Side gaaet mod den, fordi vi mener, at de, der nu staar i Spidsen for Administrationen, maa have Ansvar for de Virkninger, der vil fremkomme af deres System, derfor maa vi ogsaa gaa med til de Priser, der foreslaas. Men jeg føjede til — jeg tror ved alle Vælgermøderne —: Vi er ikke blinde for, at det er et tveægget Sværd med den høje Pris, for den vil drive alle andre Priser, ogsaa Lønningerne, op, og saa vil det blive meget sværere. Og jeg tror, at den Erfaring, vi har vundet i Tiden, der er gaaet siden da, har lært os, at det var fuldkommen forkert, at vi fik Priserne ført saa højt op; thi det er det, vi nu trues og tynges af, idet vi har vanskeligt ved at komme ned i jævne og almindelige Forhold igen, netop fordi vi fik Priserne paa alle Varer højere op, end de skulde.

Rode: Da den højtærede Landbrugsminister synes at have glemmt, hvad han i 1920 sagde, skal jeg tillade mig at oplæse en Udtalelse af ham om Udgifterne ved den Lov, vi taler om, og om, hvorledes de skulde dækkes: „Som her er oplyst, vil det Tilskud, Staten kommer til at yde, efter nærværende Lovforslag blive ca. 20 Mill. Kr. mod ca. 60 Mill. Kr. i indeværende Aar, forudsat at denne betydelige Eksportindtægt opnaas. Men ogsaa for disse 20 Mill. Kr. vil det være baade nødvendigt og rigtigt, at Statskassen skaffer sig Dækning, saaledes at Statskassen ikke direkte kommer til at yde Tilskud til Kornordningens Gennemførelse“. Det er Programmet: Statskassen skal ikke yde direkte Tilskud til Kornordningen, og det skal gennemføres ved, at Regeringen, naar der „haves nøjere Oversigt over Udgifterne ved Kornordningens Gennemførelse, stiller Forslag om en ekstra Beskatning, ved hvilken der først og fremmest vil blive taget Sigte paa Selskaber med en vis større Indtægt, saaledes at ogsaa andre Erhverv end Landbruget vil komme til at yde Bidrag til Kornordningens Gennemførelse“. Det var den højtærede Ministers Program.

Jeg spørger: Hvor er den Beskatning blevet af, efter at Kornordningen kom til at koste ikke de 20 Mill. Kr., men 65 Mill. Kr.? Ja, naar vi i Øjeblikket beskæftiger